

Η κορύφωση των Αγίων και φρικτών Παθών του Κυρίου (Σωτήριος Σαρβάνης, Φοιτητής Θεολογίας)

/ Περμπουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες

[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://bitly.com/1VRfGUK>]

“Σήμερα κρεμάται επί ξύλου...”

Κατά τη Μεγάλη Πέμπτη επιτελούμε ανάμνηση, της νίψεως των ποδών των Αποστόλων υπό του Κυρίου, του Μυστικού Δείπνου, δηλαδή της παραδόσεως σ’ εμάς από τον Κύριό μας του Μυστηρίου της θείας Ευχαριστίας, της θαυμαστής προσευχής του Κυρίου προς τον Πατέρα Του και της προδοσίας του Κυρίου από του Ιούδα. Το απόγευμα της ίδιας ημέρας τελείται η Ακολουθία των Παθών (ο Όρθρος της Μεγάλης Παρασκευής), στην οποία διαβάζονται τα δώδεκα Ευαγγέλια, μέσα στα οποία εξιστορείται και αναλύεται η πορεία του Κυρίου μας προς τον Σταυρό. Από τον Μυστικό Δείπνο, την προσευχή του Κυρίου μας στη Γεθσημανή, την προδοσία του Ιούδα, τη δίκη Του Χριστού μας από τους αρχιερείς και τον Πόντιο Πιλάτο, έως την ανάβασή Του στον Γολγοθά και τη Σταύρωσή Του. Είναι η κορύφωση των Αγίων και φρικτών Παθών Του. Είναι τόσο πολλά, τόσο ξεχωριστά, τόσο συνταρακτικά!

“Προσκυνούμεν Σου τα Πάθη Χριστέ”

Τη Μεγάλη Παρασκευή, θυμόμαστε τα εξής γεγονότα: ο Ιησούς στέλνεται δέσμιος από τον Καϊάφα στον τότε ηγεμόνα της Ιουδαίας Πόντιο Πιλάτο. Αυτός, αφού Τον ανέκρινε με πολλούς τρόπους και αφού ομολόγησε δυο φορές ότι ο Ιησούς είναι αθώος, έπειτα, για να ευχαριστηθούν οι Ιουδαίοι, τον καταδικάζει σε θάνατο και αφού τον μαστίγωσε, Τον παρέδωσε για να σταυρωθεί. Από 'κει και πέρα ο Ιησούς, αφού παραδόθηκε στους στρατιώτες, γυμνώνεται, φοράει κόκκινη χλαμύδα, στεφανώνεται με ακάνθινο στεφάνι, κρατάει κάλαμο σα σκήπτρο, προσκυνείται χλευαστικά, φτύνεται και χτυπιέται στο πρόσωπο και στο κεφάλι. Μετά, φορώντας πάλι τα ρούχα του και βαστάζοντας το Σταυρό, πηγαίνει προς τον Γολγοθά, τον τόπο της καταδίκης και εκεί, γύρω στην Τρίτη ώρα της ημέρας, σταυρώνεται μεταξύ δυο ληστών, βλασφημείται από αυτούς που είχαν πάει στον Γολγοθά μαζί του, μυκτηρίζεται από τους αρχιερείς, ποτίζεται από τους στρατιώτες με ξύδι ανακατεμένο με χολή. Γύρω στην ενάτη ώρα, αφού βγάζει πρώτη φωνή μεγάλη, και λέει: “Τετέλεσται” και εκπνέει “ο αμνός του Θεού, ο αίρων την αμαρτίαν του κόσμου”, την ώρα κατά την οποία σφάζονταν, σύμφωνα με τον νόμο, ο πασχαλινός αμνός, ο οποίος καθιερώθηκε ως έθιμο στους Ιουδαίους, προτυπώνοντας τον Εσταυρωμένο Χριστό, πριν από 1000 χρόνια περίπου.

Το πρωί της Μεγάλης Παρασκευής, τελούνται οι Μεγάλες Ώρες και ο Εσπερινός της Αποκαθλώσεως, στον οποίο θυμόμαστε την αποκαθήλωση του Κυρίου μας από τον Σταυρό, από τον Ιωσήφ τον από Αριμαθείας και τον Νικόδημο. Το απόγευμα της ίδιας μέρας και καθώς οι καμπάνες όλων των ορθοδόξων Ναών

χτυπούν πένθιμα καθ' όλη τη διάρκεια της ημέρας μέχρι το απόγευμα, γίνεται η Ακολουθία του Ιερού Επιταφίου, στην οποία ψάλλονται τα Εγκώμια ή ο Επιτάφιος Θρήνος και στη συνέχεια γίνεται η έξοδος του Επιταφίου στις γειτονιές.

[Συνεχίζεται]